

LXXI.

B e t æ n i n g

over

Forslag til Lov om Forandring af Bestemmelserne i danske Lovs 2—23—11 m. m.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 20de Mai 1873.)

Udvalget ansaa det nødvendigt, før det kunde fuldende Sagens Behandling, at erholde Oplysning om, hvorvidt Gierne af Søbegaarde, affet fra deres Trosbekjendelse, hidtil have svaret noget Beberlag til Sognepræsterne, der kan antages at være ydet i Genhold til det i Lovforslaget omhandlede Lovsted, hvor stort dette Beberlag har været, og hvorvidt dette, forsaavidt det har været ydet ved Udstiftninger, er fordelt paa Parcellerne. Udvalget besluttede derfor at udbede sig disse Oplysninger hos Indenrigsministeren, der under Sagens Behandling i Thinget var optraadt paa Regeringens Begne, og affendte sin Skrivelse den 7de Marts d. A. Da der endnu den 30te April ikke var indløbet noget Svar, affendtes samme Dag en ny Skrivelse til Indenrigsministeren med Forespørgsel om, hvorvidt der i den nærmeste Fremtid turde forventes Svar paa Skrivelsen af 7de Marts d. A., da Sagens Behandling var stillet i Bero for at oppebie de fra Ministeren forventede Oplysninger. Den 15de Mai d. A. erholdt Udvalget en Svarskrivelse fra Indenrigsministeren, saalydende:

„I Anledning af det ærede Udvalgs Forespørgsel i behagelig Skrivelse af 30te f. M. om,

hvorvidt det tør indbese. Svar i den nærmeste Fremtid paa sin Skrivelse af 7de Marts d. A., skulde man ikke undlade herved tjenstlig at meddele, at nysnævnte Skrivelse herfra er afgiven til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, under hvis Resfort Sagen nærmest henhører.

At man som Følge heraf ogsaa har tilstillet bemeldte Ministerium den nu modtagne Skrivelse fra Udvalget, undlader man ikke at tilføje.“

Paa Grund af manglende Oplysninger har Udvalget saaledes hidtil ikke kunnet fuldende sit Overv. Da Rigsdagssamlingens Slutning antages, at ville ske i disse Dage, har Udvalget anset det for sin Pligt, at gjøre Thinget ovenstaaende Meddelelser.

I Dørigt skal man kun tilføje, at der i Udvalget har været delte Meninger med Hensyn til Lovforslagets Hovedgrundsaetninger, idet et Flertal (Kruze, L. Pedersen, P. Pedersen og Winther) antager, at den ved Danske Lovs 2—23—11 givne Liendefrihed retfærdig bør kunne ved Lov paabydes at ophøre uden andet Beberlag end Ophævelsen af de særlige Forpligtelser, samme Lovsted til Gjengjæld paalægges de Vedkommende. Af Billighedshensyn